

Prologus.

Epistola sancti Hieronimi presbyteri ad Chromatium et Heliodorum episcopos: de libris Salomonis

Diligat epistola quos iungit sacerdotium: immo carta non diuidat: quos christi necit amor. Lamentarios in osee amos et zchariam. malachiam quoque posciens. Scriptissimum si licet p[ro]p[ter]e valitudine. Mittunt solertia sumptu[um]: notarios nostros et librarios sustentatis: ut vobis porrum nostrum desudet ingenium. Et ecce et latere freques turba diversa poscitur: quasi aut equum sit me vobis esurientibus et aliis laborare: aut in ratione dati et accepti. cuique p[er] vos obnorius sum. Itaque longa egrotatione fractus. ne penitus hoc anno reticerem et apud vos mutuus essem. tridui opus nomini vestro secren[ti]o. interpretationem videlicet triu[m] salomonis volumen[um]. maslorib[us] q[uod] hebrei parabolas: vulgata aut editio puerbia vocat. coleth[us] q[uod] grece ecclesiasten. latine concionator[em] possumus dicere. syrasirim. q[uod] in lingua nostra vertitur cantico[rum]. Fertur et panaretos iesu filii sirach liber. et aliis pseudographibus: q[uod] sapientia salomonis inscribitur. Quoz priorem hebraicu[m] repperi. non ecclesiasticum. ut apud latinos. sed per arabolas ignoratum. Qui iuncti erant ecclesiastes et cantico[rum] ut similitudinem salomonis non solum numero libro[rum]: sed etiam materia[rum] genere coequaliter. Secundus apud hebreos nusquam est quia et ipse stilus grecam eloquentiam redollet. et non nulli scriptor[um] veteru[m]. hunc esse iudei philonis affirmant. Sicut ergo iudith et thobie et machabeor[um] libros. legit quidem eos ecclesia. sed inter canonicas scripturas non recipit: sic et hec duo volumina legat ad edificationem plebis: non ad autoritatem ecclesiasticor[um] dogmarum confirmandam. Si cui sane septuaginta iterpretu[m] magis editio placet: h[oc] e[st] a nobis olim emendata. Neque enim noua sic cedimus: ut vetera destruamus. Et tamen cum diligentissime legerit sciat magis nostra scripta intelligi: que non in tertiu vas transusa coacuerint: sed statim de prelo plurimamente medata teste. suu sapore seruauerit.

Incipit prologus in libros eosdem.

Rib[us] nominib[us] vocatum fuisse salomonem scripture manifestissime docent. Pacificum id est salomonem. et ydida. hoc est dilectum domini. et q[uod] nunc dicit coeleth[us]. i. ecclesiasten. Ecclesiastes autem greco sermone est appellatur. quia ceterum i. ecclesiam congreget: que nos nuncupare possumus concionatore[em]. eo quod loquatur ad po-

pulum. et sermo eius non specialiter ad unum sed ad universos dirigatur generaliter. Porro pacificus et dilectus domini ab eo quod regno eius pax fuerit. et eum dominus dilexerit appellatur est. Nam et ps. xliij. et. lxx. dilecti et pacifici titulo pernotantur. Qui tamen et si ad prophetiam christi ecclesieque pertinentes felicitatem et vires salomonis excedunt: tamen secundum historiam super salomonem scripti sunt. Itaque in ita numeri vocabulorum: tria volumina edidit. proverbia. ecclesiasten. canticum cantico[rum]. In proverbiis parvulus docens: et quasi de officiis per sententias eruditus. Unde et ad filium sermo crebro repetitur. In ecclesiasten vero maturus vir et atque istitutes. ne quicunque in mundi rebus putet esse perpetuum: sed caduca et brevia universa quod cernimus. Ad extremum iam summarum virum et calcato seculo preparatum. in canticis cantorum sponse iungit amplectibus. Nisi enim prius relinquimus vicia et pompis seculi renunciantes: expeditos nos ad aduentum preparauerimus non possumus cantare canticum cantico[rum]. Sed et hoc diligenter attendendum: tres libros auctore diverso esse intitulatos. In proverbiis enim norantur proverbia salomonis filii danie regis israel. In ecclesiasten vero verba ecclesiastes filii dauid regis hierusalem. Superfluum quippe est israel hic quod male in grecis et latinis codicibus inuenit. In cantico autem cantorum nec filius dauid nec rex israel sive hierusalem prescribitur: sed tamen cantico[rum] salomonis. Sicut enim proverbia et rudes institutione ad duodecim tribus et ad totum pertinet israel. et quomodo contemptus mundi non nisi metropolis conuenit. hoc est habitoribus hierusalem: Ita cantico[rum] cantorum ad eos proprie pertinet qui tantum supererna desiderant. Ad incipientes et proficientes. et paterna dignitas. et regni proprio merito vendicatur autoritas. Ad perfectos vero ubi non timore erudit. sed amore proprium nomen sufficit. et equalis magister est et ne scit esse se regem. Quae omnia referuntur ad christum.

Incipit alius prologus.

Res libro[rum] salomonis. i. proverbia. ecclesiasten. et cantico[rum]. veteri septuaginta interpretu autoritate reddidi vel antepositis lineis: superflua quecumque designans: vel stellis titulo proutatis: ea que minus habebantur interserens. ut pleni paula et custodiū cognoscatis: quid in libro[rum] nostris minus sit: quid vere dundet. Necnon etiam illa que imperiti traslatores male in lingua nostra de greco sermone verterant obliteratas: et antiquans curiosissima veritate corripi. Et ubi posterior oratione atque peruerso sententiarum fuerat lumen exceptum: suis locis restituens feci intelligi quod latebat. Porro ideo libro[rum] quod a plerisque sapia

